

CSÖNDES DÖGVÉSZ

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 12. szám, 2020. március 20.

Empatikus kormányunk a járvány nyílt, hozzáértő és hatékony, egyszóval vérprofi kezelése mellett is talált időt arra, hogy március 1-vel sebtében fölmondjon 18 ezer közmunkásnak. A leépítések most zajlanak a településekre leosztott kvóták alapján. Mehetnek isten hírével.

Iványi Gábor, a jogállamból egyházával együtt kitagadott lelkész, aki már 1980-ban is kereszténynek mondhatta magát, abban az évben a demokratikus ellenzék egyik őskiadványában írta meg „M” falu cigánytelepén szerzett élményeit. (*A Napló*, Iványi Gábor, *Imádság csöndes dögvészért*, Minerva Kft., Budapest, 1990, 269-270.). A Farkas család fejének a megrendült Iványi távozásakor csak egy szelíd fohászra futja: „Uram, ha nem adnak a helyi hatalmasok munkát ezeknek az embereknek, legalább Te adj valami csöndes dögvészt, ne túl nagyot, de azért alkalmasat arra, hogy jóllakjon Rozika, Pali és a többiek. Mert Te mondtad: Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?”

Meghallgattattál.